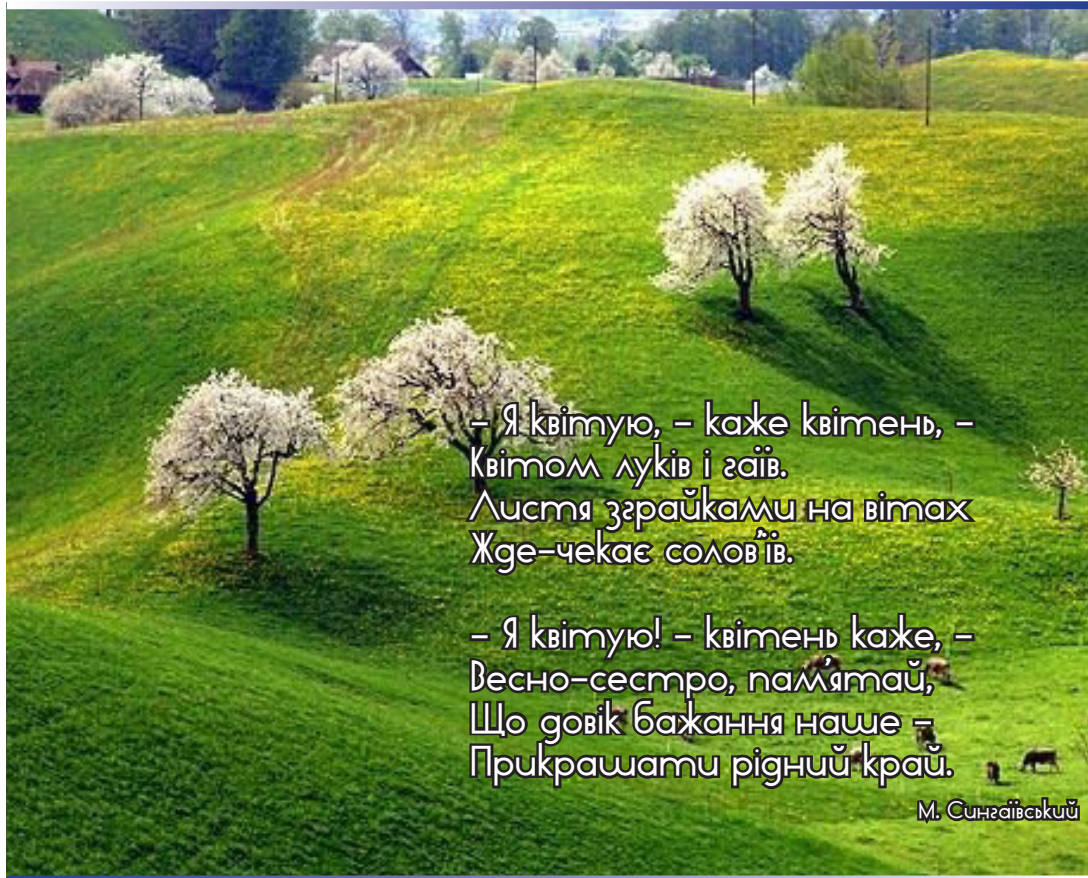

– Я квітую, – каже квітень, –
Квітом луків і гаїв.
Листя зграйками на вітах
Жде-чекає солов'їв.

– Я квітую! – квітень каже, –
Весно-сестро, пам'ятай,
Що довік бажання наше –
Прикрашати рідний край.

М. Сингаївський

Сьогодні в номері:

Урок
мистецтва

2 стор.

Увага всім!

4 стор.

Великдень

5 стор.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Урок Мистецтва

Серед подій гімназії-інтернату - школи мистецтв не можна залишити без уваги "Урок мистецтва", проведений академічним театром музики, пісні і танцю "Зоряни" в Кіровоградській філармонії 12 квітня. Для учасників колективу вже стало традицією проводити концерти для учнів нашого комплексу. Кожна зустріч із "Зорянами" дає гімназістам додатковий заряд енергії, а артистам – заслужені бурхливі оплески. До речі, серед учасників колективу є чимало випускників закладу, які підтримують тісні зв'язки із облкомплексом.

У репертуарі "Зорян" близько десяти концертних програм, створених засновником заслуженого ансамблю танцю України "Ятрань" Анатолієм Михайловичем Кривохижею. "Ми всі - з "Ятрані"", – полюбуються повторювати і сам художній керівник «Проліска», народний артист України, професор Коротков Анатолій Єгорович, і головний балетмейстер ансамблю, народний артист України професор Похиленко Віктор Федорович, і балетмейстер-постановник, заслужений діяч мистецтв України Короткова Валентина Миколаївна. З 1986 р. Кривохижу А.М. - знаного в усьому світі талановитого хореографа, знавця українського фольклору - запросили до колективу академічного театру музики, пісні та танцю „Зоряни” на посаду

балетмейстера - постановника та художнього керівника. На сьогодні „Зоряни” є продовжувачами кращих традицій заслуженого ансамблю народного танцю України „Ятрань”.

Програму відкрив "Вітальний танець", який зачарував виконавською майстерністю, граціозністю, темпераментністю та запалом виконавців. Зачарувала і колоритна гама народних костюмів танцюристів. Всі костюми мають етнографічну цінність і виготовлені руками народних умільців.

У програмі академічного театру є танцювальні композиції, зібрані з багатьох куточків України, а "Трясунка Мишенська" створена на основі матеріалу, зібраного на Закарпатті.

Народна пісня "Яблуневий аромат" у виконанні Народної артистки України Антоніни Червінської зворушила душу й серце кожного в залі. Велике значення має музичний супровід, що сприяє яскравішому сценічному втіленню кожного номеру. У цьому колективі оркестр відіграє провідну роль: кожна оркестровка – це окремий, неповторний номер.

Після концерту зал аплодував стоячи. Колектив „Зоряни” порадував нас гарною концертною програмою. І дійсно, це був неперевершений вечір відпочинку!

Загальська Таїсія, 10-В клас

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

Бачієва Олександра, 10-Б клас

Щаслива сім'я -
щасливе майбутнє

«Ви можете утвердити себе в суспільстві, засяяти красивою зіркою неповторної індивідуальності, виховавши хороших дітей, хороших громадян... Творення людини – найвище напруження всіх сил. Діти – не тільки і не стільки джерело радості. Діти – це щастя, створене працею...» (Василь Сухомлинський).

Кожен з учнів уже замислювався, якою повинна бути сім'я, як досягти гармонії у сімейному колі. Питанню важливості сім'ї, її впливу на формування особистості був присвячений круглий стіл «Щаслива сім'я - щасливе майбутнє», що відбувся 19 квітня у 10-Б класі. У дружньому колі обговорювалось, яке місце в нашому житті займає родина, які функції вона виконує та якою має бути модель ідеальної сім'ї.

Зародження сім'ї відбулося ще за часів первісного ладу. Виділилися «головний чоловік» та «головна жінка», які об'єднувалися в більш-менш тривалий період життя. Чоловік добував їжу, а жінка займалась виключно хатньою працею. Пізніше жінка закріпилася за хатнім господарством, що і породило патріархальну сім'ю. Але сталося так, що через деякий час жінку було позбавлено багатьох громадських прав. В Стародавньому Римі чоловік після року життя з дружиною міг зробити її своєю рабою. Та вже у 18 столітті сім'я зазнає значних змін: зникли великі родини, діти якнайскоріше намагалися відділитися від батьків. Але завжди сім'я була, є і буде центром формування людської особистості.

Недарма у народі говорять: «Яка вода, такий млин, який батько, такий син»; «Який дід, такий його плід»; «Живемо не батьками – помremo не людьми».

На нашу думку, ідеальну модель сім'ї можна уявити у вигляді будинку, в якому фундамент – любов, стіни – з вірності, довіри, взаєморозуміння та чесності, а дах – з надійності.

Пам'ятайте, Ваше майбутнє в Ваших руках.

Цивільна
Оборона

У рамках тижня безпеки життєдіяльності «Цивільна оборона – добрі знання, швидка дія, право на життя» до 7-го класу на урок основ здоров'я завітав представник Штабу Цивільної Оборони - Вареник Сергій Іванович, викладач навчально-методичного центру цивільного захисту. Він провів інтерактивний урок на тему «Цивільна оборона». Ми дізналися, що цивільна оборона України є державною системою органів управління, сил і засобів, що створюється для організації і забезпечення захисту населення від наслідків надзвичайних ситуацій техногенного, екологічного, природного та воєнного характеру. Цивільну оборону започаткував швейцарець Анді Дюнан ще у 1864 році. Він звернувся до правителів з листом закликом зробити так, щоб під час війни жодна людина не була незахищеною. Цивільна оборона призначена для захисту людей і територій. Розповідали нам і про те, як треба захищати себе та куди звертатися по допомогу в разі екстреної ситуації.

Після такої цікавої розповіді ми сміливо можемо не боятися різних надзвичайних ситуацій!

Учні 7 класу Валента.Ю і Драбенко А.

БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

УВАГА ВСІМ!

Касова М., 10-А клас

З усіх стихійних лих природного характеру найбільш вірогідними для нашої області можуть бути паводки, лісові пожежі, штормові вітри, грози та градобій.

Особливості фізико-географічних умов на території Кіровоградської області, наявність розвиненої промисловості, у тому числі з небезпечними видами виробництва, значної кількості транспортних комунікацій, а також стан виробничого, житлово-комунального фонду і водопровідно-каналізаційного господарства та рівень соціально-економічного розвитку в цілому створюють постійно високий рівень техногенної та природної небезпеки. За останні п'ять років в області зареєстровано більше 7 тисяч надзвичайних ситуацій, від наслідків яких загинуло близько тисячі осіб. Загальна сума збитків, нанесених за вказаний період господарському комплексу області перевищує 100 мільйонів гривень. За цими показниками Кіровоградська область входить до переліку областей України, території яких віднесено до місцевостей з підвищеним ризиком виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру.

Характерними для області є техногенні аварії на інженерних комунікаціях життєзабезпечення (мережах водопостачання та водовідведення, тепло- та енергозабезпечення), магістральних трубопроводах, залізниці та інших об'єктах, що є небезпечними. В області зареє-

стровано 368 потенційно небезпечних об'єктів, з них 178 – підвищеної небезпеки. Кожного дня трапляється безліч непередбачуваних ситуацій. І в більшості випадків ми сподіваємося на власні сили. А що робити, коли не працює телефон, немає громадського транспорту, вулицями блукають тварини, ви опинилися в центрі натовпу, який іноді стає небезпечнішим, ніж стихійне лихо або аварія, які його створили... І таких «якщо» безліч.

“УВАГА ВСІМ!” – це головний сигнал цивільної оборони, що подається включенням сирен, а також інших сигнальних засобів для привернення уваги населення в екстремальних випадках.

Почувши цей сигнал, негайно увімкніть гучномовець, радіоприймач або телевізор і слухайте повідомлення Управління (відділу) з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення міста (району).

На кожен випадок надзвичайних ситуацій Управлінням (відділом) з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення готуються варіанти повідомлень, які потім з урахуванням конкретних подій корегуються.

Інформація передається протягом 5 хвилин після подачі звукових сигналів (сирени, гудки і т.д.).

Вислухавши це повідомлення, кожен повинен діяти без паніки у відповідності з отриманими вказівками.

Технологічне, екологічне та природне становище України стає дедалі складнішим, зростає його негативний вплив і на людину. Тому необхідно пам'ятати: правила безпеки – це праця життя.

ТРАДИЦІЇ

Великдень

Серкова Лідія, 10-А клас

*Живи, Україно! Живи для краси!**Для сили, і праці, і волі!**Шуми, Україно, як рідні ліси,**Як вітер в широкому полі.**Розвивайся, Україно, квіткою ясною,**Хай сміється твоя доля, як сонце весною.*

Весна – пора найбільших церковних свят. Перше свято – Благовіщення. Це день, коли архангел Гавриїл оповістив Марію про те, що народиться в неї Син Божий – Ісус Христос. Друге свято – Вербна неділя – це день, коли жінки і діти, наламавши вербових гілочок, йшли у церкву аби посвятити їх. Третє свято – найвеличніше свято миру, надії, любові – Великдень!

Є кілька легенд про те, чому Великдень називається «Великим днем». Одна з них записана була колись на Слобожанщині: «Великдень називається так тому, що в той час, коли Христос народився, сильно світило сонце, і стояли такі довгі дні, що теперішніх треба сім зложити, щоб був один тодішній. Тоді було як зійде сонце в неділю вранці, то зайде аж у суботу ввечері. А як розп'яли Христа – дні поменшали. Тепер тільки царські ворота в церкві стоять

навіть сім днів...»

Світле свято Воскресіння завжди супроводжувалося урочистими обрядами, до яких готувались протягом цілого тижня: прибирали, білили оселі, пекли паски або бабки, фарбували крашанки, а молодь розписувала писанки.

Крашанка є символом воскресіння Ісуса Христа. Тому на Пасху завжди фарбують яйця у різні кольори: жовтий – це колір небесного світла та врожаю; зелений – символізує життя і воскресіння природи; червоний – символ любові та радості; синій – колір чистоти та здоров'я.

Саме в пасхальний день душа людини перетворюється на маленький, тремтливий вогник.

Цей вогник веде людину до миру, надії, любові.

Хай мир у серці
Вашому панує,

Хай ангел божий
щастя Вам дарує,

Ісус Христос
здоров'я шле з небес,

Христос воскрес!
Воістину воскрес!

ОСОБЛИВА ДУМКА

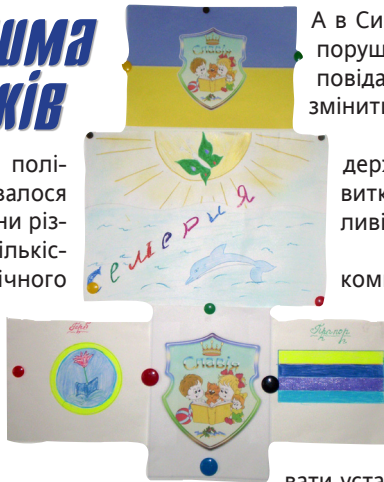
Держава очима
п'ятикласників

На початок 2009 року на політичній карті світу нараховувалося 193 незалежні держави. Усі вони різняться розміром території, кількістю населення, рівнем економічного розвитку тощо. Кожна має свої переваги й недоліки.

У рамках тижня суспільно-гуманітарних наук п'ятий клас спробував описати ідеал власної вигаданої держави.

Учнів було поділено на три команди, кожна з яких створювала державу із власною символікою – це держави Славія, Семерія, та Файна Країна.

Наприклад, Славія – конституційна монархія, в якій за знуцання над тваринами передбачено кримінальну відповідальність. Файна Країна має комендантську годину для молоді.

А в Симерії немає в'язниць: за кожним порушником законів визначається відповідальна особа, що має допомогти змінитися.

Провідні політичні партії цих держав представили і програми розвитку освіти в країнах. Ось найважливіші пункти їхніх програм:

- кожному учневі – по комп'ютеру;
- кожному навчальному закладу – по шкільному автобусу;
- впровадження 10 бальної системи оцінювання знань;
- вищу освіту має оплачувати

установа, яка потім візьме випускника на роботу;

• компанії обиратимуть майбутніх робітників ще у старшій школі за рівнем навчання та поведінки учнів;

• запровадження шкільної форми тільки яскравих кольорів.

А Ви не мріяли про ідеальну державу?

Омельченко Маргарита,
учениця 5-го класу

Дитинство

Дитинство – найкраща пора, наповнена найсвітлішими спогадами й дитячими мріями. Відкопи пам'ятаю себе, найбільшим моїм бажанням було якнайшвидше вирости й усюди побувати, про все у світі дізнатися. Мені мріялось про загадкові країни із розповідей дорослих, які насправді вирушали в далекі мандрівки. Але мені, на жаль, подорожувати доводилось однієї у глибоких мрійливих снах.

Довгими вечорами я слухала дідусеві розповіді про ті міста, про ті цікаві та дивовижні куточки світу, де він побував. Мені і досі пам'ятаються ті чарівні краї, гори, долини, річки... Ти нібито пролітаєш над ними, як той вільний птах, що мандрує світом. Було навіть іноді сумно, адже цей птах сумний та самотній.

Я була єдиною дитиною у сім'ї, тому мені часто було самотньо. Мріялось про молодшого братика чи сестричку, які б проводили час зі мною. Ми могли б грати цілими днями на вулиці, могли б усе робити разом, допомагати один одному у скрутну хвилину. Адже завжди хочеться допомогти комусь, щоб той не повторив твоїх помилок.

Через декілька років моя найзаповітніша мрія здійснилась. Народилась молодша сестричка. Я

була щаслива! Зараз вона підросла, стала така розумна, завжди мені в усьому допомагає, навіть вчить мене. Завжди, коли я маю вільну хвилину, ми з нею разом. Хоч сестричка ще маленька, я завжди можу все їй розповісти, поділитися з нею.

З моїм дитинством пов'язані найяскравіші спогади. Я дуже щаслива, що у моєму житті з'явився сонячний промінчик – моя молодша сестричка. Вона моя подружка, мій головний помічник, який завжди готовий мене підтримати. Спасибі долі за мою родину! Спасибі! І дай, Боже, сил мені і моїм рідним пронести цю найсвітлішу любов один до одного через все наше подальше життя, яким би воно не було...

Слізкая Валерія, 9 клас

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

ЧОРНОБІЛЬ...

На Чорнобиль журавлі летіли
 Ти відомий сьогодні кожному –
 Не ім'ям своїм, а бідою.
 Тою вулицею порожньою
 Понад прип'ятською водою.
 Мій Чорнобиль, зелений пагорбе!
 У якому ти жив сторіччя?
 Запеклись перестиглі ягоди
 Наче кров, на твоїм обличчі...

Стражденна наша земля... Зрита могилами,
 засіяна кулями, полита кров'ю... І здавалося б на
 цій, такій мученицькій землі, ніколи не повинно
 селитися ніяке горе, бо вже стільки було того
 горя, що крізь віки і досі чується відгомін тяжко-
 го людського стогону...

Невже не досить було знищити Січ?
 Невже не вистачило голодомору?
 Невже навіть замало було репресій?
 Баланс підприємства? Ні, доля... Чомусь,
 ставши для нас злою мачухою, послала ще одне
 нелюдське випробування – Чорнобиль.

90 Херосім – так розкинується чорнобиль-
 ська катастрофа. Ось уже 25 років дзвони Чор-
 нобіля стукають в наші серця. Змушують нас зу-
 пинитись і озирнутись в той страшний 1986-й...

Чорнобиль – це назва невеличкого район-
 ного центру, що знаходиться за 104 кілометри
 від Києва. Заснований ще за часів Київської Русі,
 стародавній Чорнобиль дав свою гірку назву
 потужній атомній електростанції.

Але в історію Чорнобиль увійде назавжди
 як місто, що дало назву одній з найбільших в
 історії людства техногенних катастроф.

Для України, для всіх, хто побічно причет-
 ний до трагедії Чорнобіля і її наслідків, час ніби
 розділився на дві частини: до 26 квітня 1986
 року і після нього.

Шестеро пожежників загинули на почат-
 ку, прийнявши смертельну дозу радіації, решта

– трохи пізніше згасли у московській клініці.
 Вони життям своїм заступили мільйони людей.
 Всього у ліквідації наслідків Чорнобильської ка-
 тастрофи взяло участь 600 тисяч осіб зі всього
 СРСР, зокрема, українців – 350 тисяч.

Вирвавшись з-під влади недбайливих гос-
 подарів, радіація спричинила трагічні наслідки.
 Горе впало не тільки на Україну. Воно зачепило
 Білорусію і Росію. На забруднених територіях
 нині проживає близько 2 мільйонів чоловік,
 тобто кожний п'ятий.

Смерть 35 тисяч людей пов'язана з аварією
 на ЧАЕС та її наслідками: скорочення народжу-
 ваності та збільшення смертності населення. У
 державі народилося 14 000 неповноцінних ді-
 тей, близько 70 % від народження мають ті чи
 інші відхилення у здоров'ї. Збільшується кіль-
 кість психічних і онкологічних захворювань се-
 ред молодих людей.

Піднявши руку на природу, ми стали поко-
 лінням самогубців, що зневажали святині на-
 роду, які оберігались одвіку. Уперше в історії
 ми стали поколінням грабіжників дітей і онуків,
 убивцями нащадків. На кого ж ми перетворює-
 мось, цивілізована нація з гуманними ідеалами,
 покоління. В якому освічених людей більше,
 ніж у сотнях попередніх поколінь разом узят-
 их? Чому самі завдаємо землі своїй руйнувань
 значніших, ніж найжорстокіші завойовники, що
 приходили сюди із зброєю в руках? Ми боре-
 мось проти атомної зброї і маємо надію від-
 вести її згубу, а безшумні екологічні бомби вже
 вибухають: Чорнобиль, Стебник, Кременчук,
 Чернівці...

Нам – такі є над чим замислитись. Живемо
 на технологічному вулкані. Чи не повториться
 трагедія в іншому місці? Чи стали ми більше
 шанувати рідну землю?

Мірошниченко Т., 11-А кл.

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

За нами – майбутнє

Сампан Ірина, 11-Б

19-21 квітня 2011 року відбувся XVI Всеукраїнський фестиваль дитячої та юнацької творчості, присвячений Всесвітньому Дню Землі, в якому приїмали участь представники різних регіонів України – всього 13 команд. Наш облкомплекс представляла команда «Астра», яка складалася з учнів 11-Б класу: Сампан Ірини, Полякової Яни, Мосінцевої Катерини, Соколовського Олександра, Саприги Яни (капітан команди).

У нас попереду було насичених три дні до перемоги.

Дев'ятнадцятого квітня, після поселення та реєстрації учасників, проводилися цікаві тренінги-комунікації, де коло наших знайомств значно розширилося. На дві години нас розділили на чотири групи, і ми працювали у так званих «творчих майстернях», за що отримували додаткові бали за вміння поводити себе в колективі. Але далі нас чекало найцікавіше – шоу-відкриття, яке проходило в Кіровоградській обласній філармонії, де учасники мали змогу насолодитися чудовими хореографічними композиціями у виконанні різних колективів, в тому числі і нашого «Проліска». Не можна не згадати також гостей із Сербії, які завітали до нас з нагоди свята і продемонстрували їм і своє хореографічне та музичне мистецтво. Їм дуже сподобалося місто Кіровоград, і вони пообіцяли повернутися.

Увечері всі учасники повернулися до ОЦДЮТ і, втомлені, але сповнені вражень, взяли участь у конкурсі «Вікторина», який містив питання з різноманітних областей знань: історії, економіки, географії, політики. Наша команда в цьому етапі зайняла друге місце.

Наступного дня з восьмої ранку почався другий етап конкурсної програми «Написання звернень». Звертаючись до ровесників, «Астра» розкривала проблеми патріотизму, активної громадянської позиції.

Третім етапом був захист своїх проєктів до 20 річниці Незалежності України. Ми презентували результати своєї роботи, а також ознайомилися із цікавими проєктами інших команд. Результатом участі в двох конкурсах стало четверте місце команди.

Для останнього етапу конкурсної програми ми зібрали всі свої сили. Нас поділили на мікрогрупи і тепер кожен учасник був лише сам за себе. На даному конкурсі були такі види роботи як спіч, дебати та написання концепції власних проєктів. Цей етап був найскладнішим і найсерйознішим, де треба було показати свої вміння ведення дебатів, обізнаність в області історії, ерудицію та ораторський талант, адже це високо оцінювалося.

У той самий день, щоб відволіктись від серйозних справ, всі учасники фестивалю вирушили до міського дендропарку, де проводилася акція «Я – громадянин». Наша команда займалася волонтерською діяльністю, що було досить-таки цікаво. Ми проводили соціопитування серед гостей «Чи вважаєте ви себе громадянином нашої держави?». Найкращі відповіді були нагороджені цінними подарунками. Потім ми затанцювали невеличкий танок-флешмоб «Ми - діти України», під час якого всі учасники запалили вогники патріотизму в своїх серцях. І хоча на вулиці було доволі холодно, ми не звертали увагу на це – нам було весело. По завершенні в небо були випущені синьо-жовті повітряні кульки як символ миру та злагоди між усіма народами.

Мабуть, для всіх учасників, найцікавішою частиною фестивалю була дискотека в нічному клубі «Provocateur». Всі напружено попрацювали за два дні, тож можна було відпочити. Саме під час дискотеки нашому керівнику повідомили, що ми ввійшли до числа переможців.

Попереду в «Астри» було найголовніше – показати майстер-клас, тобто поділитися досвідом з іншими учасниками. Ми запропонували відтворити ідеальне євромісто, реалізувати свої плани на папері.

На третій день після вдалого майстер-класу ми знову були присутні в філармонії на церемонії закриття фестивалю. Було дуже шкода, що це дійство тривало так недовго, адже всі учасники, незалежно від місця проживання, мови тощо, потоваришували та поріднилися. Цей фестиваль проводився для нас, дітей, небайдужих до своєї Батьківщини, і ми вдячні всім організаторам, тренерам та керівникам. Ми здобули великий досвід співпраці як з дорослими людьми, так і з дітьми, які поводити себе також по-дорослому. Наша «Астра» отримала море емоцій та задоволення, і ці три дні ми будемо пам'ятати ще довго. І як говорить наша Ольга Анатоліївна: «Втомленість пройде, а враження залишаться!»

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.

Голова комісії інформації УПГ.

Комп'ютерна верстка та дизайн: Денисов Д.О.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені, 2011. Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.